

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorum Libri Tres

Liber Tertius, Sive Exempla Divinae Irae, Per Opera Poenitentiae, Nobis
Leniendae - Per Quadragesimam Anno M. DC. XLVIII. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 3. Petri calamitas & status populo ostensus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48194](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48194)

est D. Dominicus. Non enim circa eum officia clientum, non turbam famulorum aspexit, sed tot undique vidit circa eum terribilissimos cacodamones exultantes, eumque catenatum raptantes & trahentes quò volebant; quot ille genera flagitiorum commisisset. Fudit igitur ardentissimas, pro illo, ad cælum preces, animamque illius omnium Conditori Deo quàm contentissimè commendauit. Post hæc vota cathedram conscendit, atque ad populum dicere exorsus est. In ea oratione iacturam animæ peccantis, perniciemque, atque futuram pœnam, quæ eam, in altero sæculo manet, præsertim autem conscientia malæ carnificinam, autoritate ac sententijs diuinæ Scripturæ, rationibus, experientia ipsorum præuaricatorum ita luculentè demonstrauit; ut Petrus ille vehementer percelli videretur. Sed, ut pluuia de nube cadens, terram bonam subit, rigat, facitque fructiferam, rupem autem tantùm extrinsecus abluat, intus siccam relinquit: ita bonæ mentes quasuis imbibunt pietatis monitiones: homines autem indurati, audiunt quidem minas Dei, pœnas inferni, exitium sibi imminens, sed sicut Æthiopes etiam loti non fiunt candidi; immò sicut saxum summa dumtaxat parte madescunt; auribus, non cordibus accipiunt, quæ illis vtilia instillantur. Dum concioni interfunt, cogitant: *hoc quidem verum est: ita fieri oportet: Vinam hoc vxor, aut maritus, aut socius audiret!* de se nihil dici arbitrantur: aut si arbitrantur, vix è templo egressi, oblitescunt; ac nouis peccatis, aut antiqua consuetudine obruunt. Quod huic Petro euenit, simili ei qui ægrotat, cui medicus salutarem præbens medicinam ait: *Sanaberis, si hoc poculum sumpseris: morieris, nisi biberis.* Ille autem digresso medico quia pharmacum est insuaue atque amarum, poculum per fenestram in plateam effundit. Cur tam multi quotidie damnantur ac pereunt? quia audita in concione respuunt. Pauci, aut vix vlli perirent, si concionatori obedirent; & statim dum calet verbum, cuderent proponerentque sibi efficacem vitæ emendationem.

III. *Quid igitur de Petro factum est? Multi alij tepidi in zelo animarum de eo desperauissent, eumque pro derelicto habuissent. Haud tamen ita egit acerrimus Dei seruus Dominicus, qui haud ignarus, tam excæcatum peccatorem sine miraculo conuerti non posse,*

PETRI CALAMITAS ET STATUS POPULO OBSERVANS.

posse, cum alia vice celeberrimis quibusdam ferijs, inter concionandum, videret denuo Petrum in templum, cum pompa sua pedem inferre, interrupto sermonis filo, repente alta voce exclamauit: *Christe, praduicis, & prapotens, perfice vt auditores mei, eius, qui modo in eadem tuam pedem intulit, miseram condicionem, animi statum, periculumq; peruideant.* Nempe quod ipse nuper viderat, tunc cupiebat etiam a populo videri; vt vnus in ruborem dati exemplo plures corrigerentur. Audiit Christus orantem Dominicum, ac diuina vi effecit, vt qui aderant concioni, itidem intuerentur mille cacodæmonum spectra, Petri animam captiuam, ferroque deuinctam, quò impetus ferret, pertrahentia. Ibi alijs rei nouitatem admirantibus, alijs spectaculi insolentia exterritis, ingens repente exortus est clamor, concitatusq; tumultus horribilis, fugientium, vociferantium, perstreptantium, vt ab inuiso immaniq; monstro sibi quisq; caueret hortantium, belluamq; trucem auersantium: imminere omnibus tartarum, quem Petrus circumferret; inq; fuga esse salutem. Ad has vocum incredibiles contentiones, terroresq; multorum, inscius Petrus obstupuit, & ex vno famulorum tremefacto, cur ipse fugeret, quasiuit, curq; alij palantes ac dispersi recederent, & pauerent attoniti, inuestigauit? *Ista, inquit famulus, me tua facies & figura conturbat, qua non meum mihi herum ac dominum, sed satanam representat. Te Erebus pro suo habet, vincit, rapit, & raptat manus inferna. Hinc fuga popularis, murmur, terror, & consternatio plurimorum. Ipsa quoque nobilis uxor exclamat, simul atq; Dei voluntate mariti sui miseriam, & Tartareos illos vexatores aspexit. Ancilla etiam conspecto demonum agmine gemitus, & vultus continere non poterant.*

Trium horarum spatio insolens illa forma formidolosaq; species templum omne turbauerat. cum Petrus iam sui & compos, & similis ita fari cepit: *In extremam mihi videor redactus miseriam, quem plebs cuncta, famuli, a ni. iq; defugiunt: & quod est admirabilius conuix ipsa perhorrescit, suiq; mariti cane peius & angue euitat aspectum. O me perditum, ac plane desperatum, cui vni post hominum memoriam accidit, vt notos, ignotos, propinquos, alienos, domesticos, externos suo aspectu, tamquam Cerberus alter vertat in fugam. Prodest subinde ab hominibus despici, & mundi ludibrio exponi. Quia, teste Isaia,*

uoxa110

IV.
ADMIRANDA
PETRI COM-
VERSIO, ET
DEI MISERI-
CORDIA.